

испребленіе, споредъ болгарската обаче вѣрность, избѣгнаха опъ всека погибель.

Того ради ако бы и было нужно да се поспави емство зарадъ Болгарете, шо спрува ми се, какъ не спои въ греческата милосшь, но паче въ высоката воля и повелѣніе. Е. В. самого Султана, койшо опъ всякаго народа, сирѣчь, опъ Грецы, опъ Караманліи и опъ Болгаре може да опредѣли нѣкои Архіереи или Міряны, да се намерашъ всегда въ Цариградъ, гдѣшо можашъ не шокмо всеко емство да спорашъ зарадъ свояшъ си народъ и соощественицы, но можашъ да прегледвашъ и други работы, и да знаашъ на клде опхожда шолко иманѣ, щошо се дава ежегодно за общинаша, защо се дава, и гдѣ се собира, опъ коешо ако други нѣкои и приемвашъ нѣкоя помощь, Болгарете обаче не виждашъ нищо, нишо се дава нѣщо опъ него за умшвенношо имъ поне благообразованіе. При шова и всекій да може, и да е свободенъ да шраси правдата си, и да се махне измежду подданицы одного царшва оная досегашняша зависшь, споредъ кояшо се лишаваха до сега Болгарете опъ всеко правосудіе и царска милосшь!

Еда ли е прошивно на церковныше законы да се поспавяшъ Болгаре Архіереи; Или